

Навѣстихъ Штабсъ-Капитанъ Попова, който ми се похвали, че най кѣсно слѣдъ десетина дѣня щѣлъ да се върне въ дружината, тѣй като раната му благополучно заздравявала.

Штабсъ-Капитанъ Стесель, който бѣше контузенъ на 19-й Юлий, още се намѣрваше въ Габрово. Той се бѣ устроилъ тукъ на квартира твърдѣ удобно.

Въ Габрово сжщата навалица. Улицитѣ прѣпълнени съ народъ. Една голѣма частъ отъ бѣжанцитѣ се бѣше расположила около града, тѣй като кжщата бѣха прѣпълнени. По улицитѣ току се испрѣчваха полуголи дѣца и протягаха ржка.

— Братушко, дай ми гологанче да си купя хлѣбъ, викаха тѣ съ плачъ.

Имаше, обаче, и възрастни жени и мъже, които мълчишката приближаваха, съ наведени на долу очи, и протягаха ржка за милостиня. Отъ всичко се познаваше, че грозната нужда ги бѣ докарала до просията.

VIII

28-й Юлий. Колкото и да е добръ на гости, у дома е винаги още по-добръ, казва една Русска поговорка. Азъ бѣхъ, както въ Търново, тѣй сжщо и тука на гости, — и за туй, при всичко, че имахъ още врѣме да стоя, бързахъ да си ида у дома — тамъ на Балкана — въ срѣдата на своето семейство. Въ 8½ часа сутринята азъ тръгнахъ за Шипка.

Деньтъ бѣше навжсенъ. Черни облаци, като ноцъ, бѣха нависнали надъ грандиозния Балканъ, и покрили съ своята черна завѣса високитѣ му върхове. Такива облаци винаги биватъ дъждоносни и за туй азъ поканихъ коня си да ускори крачкитѣ. Отъ Габрово пжтя върви по лѣвия брѣгъ на р. Янтра, като постепенно се издига на горѣ. Въ 5—6 версти отъ града минахъ прѣвъ рѣката по единъ високъ гърбавъ, отъ стара на права мостъ, който въ послѣдствие бѣше нарѣченъ отъ Русситѣ „чортовъ мостъ“. Наистина, моста, прилѣпенъ съ единия си край къмъ една скала, високо 8—10 метра се издигаше надъ водата; бѣ тѣсенъ колкото да мине една кола и бѣ безъ перила. Той имаше